

Motion till riksdagen

1987/88:Jo229

av Bertil Danielsson och Karl-Gösta Svenson (m)

om sockerbetsarealens omfattning i Kalmar
och Blekinge län

1987 odlades 51 000 ha sockerbetor i Sverige. Sockerbruket i Mörbylånga har för sin tillverkning ett arealunderlag på 4 200 ha, fördelade på odlare främst på Öland, men också i södra Kalmar län och östra Blekinge.

I riksdagsbeslut från år 1977/78 har slagits fast att odling av sockerbetor skall finnas kvar på Öland och Gotland i nuvarande omfattning.

Regeringen uppdrog 1987 åt jordbruksnämnden att bl. a. utreda den framtida omfattningen av sockerbetsodlingen. I den nyligen presenterade utredningen framkommer att sockerbetsarealen skall kunna minskas.

Även om inga konkreta förslag framförs utgör utredningens olika alternativ ett starkt hot mot bl. a. Mörbylångabruket och mot odlarna i fabriken upptagningsområde. De vinster som påstås uppstå med något lägre sockerpriser och bättre villkor för kvarvarande odlare är små i förhållande till de förluster som blir följderna på andra områden och för andra människor.

– Över 600 odlare i Kalmar och Blekinge län går miste om en vinstgivande odling om Mörbylångabruket läggs ner.

– Spannmålsöverskottet ökar när dessa odlare tvingas använda sina jordar till exempelvis spannmålsodling.

– Antalet berörda i olika led – odlare, transportörer, maskinleverantörer, maskinstationer och anställda vid bruket – ca 350 personer, förlorar sin samsättning.

– Miljön påverkas negativt, eftersom sockerbetsodlingen är en utmärkt gröda i växtodlingen och är att jämföra med en täckgröda.

– Beredskapen försvagas vad gäller tillgången på livsmedlet socker om odlingen och fabrikationen koncentreras till ett begränsat område.

De nackdelar som uppstår vid en nedläggning i Mörbylånga är långt större än fördelarna, varför riksdagens tidigare beslut bör stå fast.

Hemställan

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställer vi

att riksdagen som sin mening ånyo ger regeringen till känna att sockerbetsarealen på Öland, i Kalmar län i övrigt och i Blekinge inte skall minskas utan bibehållas på nuvarande nivå.

Stockholm den 21 januari 1988

Bertil Danielsson (m)

Karl-Gösta Svenson (m)

